

Какъ се лъкуватъ животните

еднаждъ бѣхъ седналъ въ гората, на брѣга на единъ потокъ. Неочаквано отъ срещния брѣгъ хврѣкна единъ бекасъ и кацна до самата вода. Ловътъ току що бѣ почналъ. Въ гората имаше много ловци, та си помислихъ, че бекасътъ е раненъ и е дошълъ при ручея да пие вода и да омие раната си.

Отначало не можахъ да разбера, какво прави. Пропълзяхъ по-близо до брѣга и почнахъ да се взирямъ. Бекасътъ не забелязваше моето присъствие.

Съ какво бѣше заетъ тъй дълго посрѣдъ бѣль день? И ето азъ видѣхъ, че той взе съ човката си малко мокра глина и почна да я размазва по крака си, подъ колѣното. Следъ това подскочи нѣколко пѫти на единъ кракъ, като си помогаше съ крилата, па стигна до ливадата и почна да кжса тѣнки сламчици и тревички, които залепи по глината, съ която бѣше намазалъ крака си. После бекасътъ пакъ заподскача на единъ кракъ, стигна до водата и взе да лепи новъ пластъ глина върху сламкитѣ, и тре-